

A

37

PLAUSUS FESTIVUS

ad Solennia inaugurationis...

MICHAELIS A PAFI II

RMK. I. 1320/a

Kolozsvár, 1684

Unicum!

Hokey, Teleki ktr, coll., 1957.

PLAUSUS FESTIVUS

Ad Solennia Inaugurationis

CELSISSIMI PRINCIPIS ac Dñi. Dñ.

MICHAELIS APAFI. II.

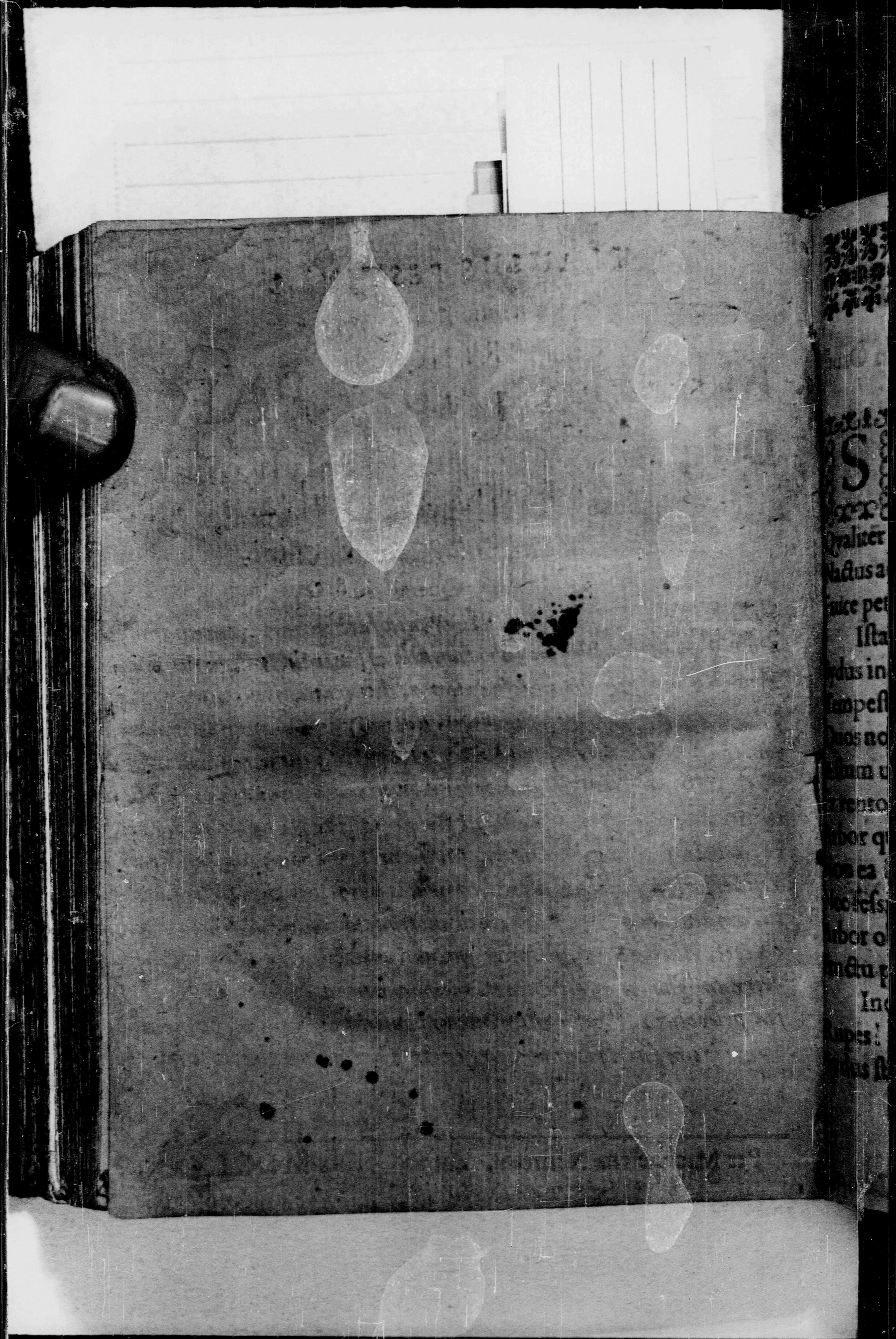
Dei gratia Principis Transylvaniae, par-
tium Regni Hungariae Domini,
& Siculorum Comitum, &c.

Quem

N Solacium noctis omnia late tenentis, tanquam sydus
propitium in refugium afflictorum, spem miserorum,
portum naufragorum, datum gaudens, inter gratan-
tium & orantium voces, confusa inter tormentorum
tonitrua, concentusq; omni genus gloriae principali famulantes (Fave
T. O. M.) excita festivis acclamationibus, provocata exemplis non
invita, non praeter votum, sed praeter spem tanti boni gaudio persua-
sa, debita pietate, deditissima voluntate, voce humili, sed verorum
desideriorum indice, pedibus ad modos quidem ligatis, sed inordina-
tis, amantiumq; & gaudentium motibus simillimis, Musa Enyedi-
na ciet, Alumnaq; Patronum suum venerabunda exosculatur, inq;
eternam gloriosae festivitatis memoriam, ad pedes principalis glo-
riae provoluta, hoc monimentum ponit, principaliq; Clementia sa-
crum facit. Anno Christi 1684. die 18. Septembris.

CLAUDIO POLI,

Per Michaëlem Némethi, Anno Christi MDC LXXXIV,

Qualiter
Nactus a
juice per
Ista
das in
tempest
Duo no
tum u
rento
liber q
onea
lectis
liber o
mctu p
Inc
Rupes
dus fl

Iconismus Justi & Pii Principatus
ex Es. 32. Dan. 2.

S Vavis in obscuro vinctis præsentia lucis;
Dulcis & afflictis undosa per æquora portus;
Quem subit, & supplex veneratur naufraga
Qualiter emetiens deserta æstiva viator, (Puppis
Nactus aquam gelido manantem flumine, siccâ
Fauce petens animam evocat rediivus anhelam.

Ista cluis verè nobis CELSISSIME PRINCEPS!

Syds in obscuro rupes & rivus aquarum,
Tempestate actis ex torribus & sitibundis,
Quos nox atra premit, labor ingens, & sitis ardens:
Æstum umbrâ frangens Arbor, quæ tegmen ab imbre
Et vento, patulâ fugitivis fronde ministras;
Arbor quam solers docuit mitescere cura;
Non ea sylvestris, solis quæ est horrida spinis
Nec fessis umbram, nec fructum dans fame pressis.
Arbor oliviferis decore æmula, robore palmis,
Fructu pomiferis, sed Cedris laude Libani.

Inconcuſſa diu Princeps immotaq; dura
Rupes! Fons saliens nunquam fallentibus undis!
Syds ita! occiduis se se mergentibus astris.

Martinus Dési, Theologia Professor.

Gaudium ex insperato.

Quid Tell⁹ peregrina movet? Quid Dacica gestit
Nescia lætari & pridem desueta triumphis?

Quæ Cœli superumve bona? Aut quis Rumor in Orbē
Præcessit Famæ majoris prodromus, istum?

Portant nescio quid Populi Procerumq; iusurri,
Temporis & sensus, conjuratiq; labores

Mæsis & Autumnī, querulæ solamina Gentis.

Augurium factum, numenq; in vota vocatum.

Omnis in APPAFIA juvenescit laurea prole,

Ius Sceptri, ætatisq; decor, cumulataq; Gentis

Et Pietas & prisca Fides servata Parenti.

Non unus nos motus agit, quia plurima præsto

Materies, seu re, facti; seu carminē, verbi.

Urget amor pectus fecundaq; laudis imago.

Sensit, & invidiā tactus sic fatus Apollo:

Sicne meos superari ausus, prætervehierq;

Iam solitas Phœbi laudes & debita Pindi?

Sicne mihi primas, veterem laudemq; canendi

Præreptam, Ennyedio quia nunc sub colle latebam?

Dixit & in toto sonuerunt murmura Cœtu:

Et nobis data pars laticis, fandi q; facultas

Quòd si non aliud, speramus velle relictum

Tam celsæ minimum fastigia carpere laudis.

Quæ modò in APPAFIA juvenescit laurea prole,

Ut vernet vireatq; diu ramosq; refundat

Ambitione nova & lætam de traduce læto

Progeniem tanti hinc hæredem scribat honoris,

Tempo-

Tempore quæ tandem se cum Libanitide Cedro
Connubio jungat, Pacemq; ex pace serenet.
Ætas quam videat præsens & postera sero
Ex Famæ Archivis Majorum encomia discat.

Chorus suffragantium.

Ad Notam numerosq; Psalmi LXV.

1. **P**ROPITIO qui Patre fretus
Urget opus, dives.
Nec trepidat dum Sceptra coetus
Credidit, est fospes.
In gremio Tutoris almi
Secura ei quies!
Sub placidiq; sorte Phœbi
Serena ei dies.
2. Nec cupidus longinqua sperat
Sed fruitur partis.
Nec pavidus quæsitæ prensat,
Fidit enim Coelis.
Nec plebis emit prece plausum,
Quem penes est DEUS.
Nobilium nec nece Thronum
Possidet anxius.
3. Publica quando vota Gentis
Aure bibit, lenem
Iustus amor vincit amantis
Et tribuit parem,
Ille DEi plenus speiq;
Nûl refugit grave,

Ense femur cingit, temninq;
Pondera purpuræ.
4. Seu vehat alis aura mollis
Non magis effertur.
Seu terat asper ventus undis,
Proficit, & fertur.
Vincere & hanc doctus & illam
Fortunæ faciem.
Per dubiam ludentis umbram
Non retrahit pedem.
5. Riserit illa? Hic terga vertit
Surdus ad hæc læta.
Fleverit illa? Hic sua cogit
Ut rideant ora.
Et suus esse & solus esse
Semper amat filens,
Fulmina dum cessent abesse
Sperat adhuc vicens.
6. Surcule foelix surge talis
APPASIDVM Gnate,
Orere, comisq; beatis
Lux tenebras vince,

Sollicitant Te Gentis ista
Vota, nec exteræ,
Vota tuorum cape, prima
Gloria Patriæ.

7. Dura quidem sub sorte tristi
Vota vocant, quando,
Cerea cum mole ferendi
Brachia cõpono.

Tu Deus non in parvis parvus,
Quin ibi vim doces
Sicubi mortali remissus
Et status est & res.

8. Fide, Pater suppeditabit,
Quid negaret Nato?
Inq; sinu luxuriabit
Ejus Amor vestro.

Faustitatis Pacisq; cunctæ
Qui promus condusq; est,
Sollicitetur modò corde
Nunquam suis deest.

9. Hostis ad istas provolutus
Hoc duce fit plantas.
Fœderibus vestris probrosus
Hoc duce dat palmas.

Non dormit Israelis custos
Custodiens fines.
Non lassatur dum sepit justos
Cœli sui Cives.

10. Nil superest, atria pandat
Gloria Patrono.

Vindice nam lata triumphat
Dacia nativo.

Descendis cœlo lapsè gratus
Te Sacra Te lura
Queis incumbas votis rogatus
Exspectant Patria.

11. Suscipe quod devotionis
Relligio defert.

Respice cùm zelus amoris
Sic Patriæ fervet.

Posteritas honoris tanti
Scribatur, fac, hæres,
O Dominator Soli Sali
Regnorumq; præses.

Fr. Pariz Papai Philo.
& G. L. P. P.

*Si metus
& tristitia
mutum in*

SI metus igniculos mentis, si Tristia vocem
Eliciant dignam & fera Tygridis ora prementem,
Qualis erat mutus dum Croesi Filius orsus

Verba

Verba da
In caput
Quid bo
Tanta di
Cantand

Ipsa can
Atq; v
Perge erg
Laudum
lam mer
Dic age
In mare
Pascet, &
Solis age
Semper

G Ra
Co
Dignius
Cum qu
Applau
Quæ m
Frana r
Iustitia
Thura
Spargit

Verba dare atque simul pectus mulcere furentis
In caput & vitam Patris cum tenderet hostis.
Quid bona? Læta quid? & cui non mox ora resolvat
Tanta dies cui se addicit promiscua turba
Cantando? an nostras partes desideret ullus.

Johannes Zalány Collegii Senior.

Orces solvae
equius Fide
cia & Lati-
tia immota
etiam labia
ad loquen-
dū compellet.

Ipsa canunt convexa Poli, sonat arduus æther
Atque virum tellus pulsata fragore remugit.
Perge ergo annales Patriæ narrare Parentis
Laudum, Musa decus vatum: revocato sopitam
Iam mentem, tuus hic labor est, te hic arbitra siste,
Dic age magnanimi Fama est victura Parentis
In mare dum Fluvii currunt, dum sydera Phœbus
Pascet, & ardentem Phaëton dum viset Olympum
Solis agens currum, PRINCEPS ô sancte tuorum
Semper honore virum, semper celebrabere dictis.

Johannes Krizbai. Coll. Contr. S.

Indignum
hic maximè
foret, omni-
bus claman-
tibus & gau-
dio strepen-
tibus, Mu-
sam fama &
laudis ar-
bitram si-
lere.

Grato si justum est monumentum carmine busti
Condere; tam lætis encomia dicere rebus
Dignius & seræ transcribere Posteritati.
Cum quis tam dignum sortitur munere nomen
Applausu populi, & PRINCEPS cum nascitur alter
Quæ monumenta domus? Mars jubilet, aurea Pallas
Fræna resolvat Equis, saliat, victoria pandat,
Iustitia comite Astræa, simul omnis & ordo
Thura ferat; gratos jam quilibet hortus odores
Spargite, gratus odor, grata officiosa voluntas

Si autem
tristia ca-
ni justum
est, quorum
memoriam
sepultâ vel-
lemus: justè
contra rebus
lætis decer-
nimus præ-
mium.

Ferte

Ferte citi Cives, stratumq; Theatraq; Musis
Sternite, ut hinc calidis fument altaria tædis

Daniel Ajtai C.C.

*Et Gemma
nativâ glo-
riâ, pollet
quidē apud
omnes gra-
viâ, sed eru-
ditâ scalpro
sculptoris ma-
jorē acquirit
gratiam: Ita
Principes ju-
re natalium
gloriosi qui-
dē, accedēte
verò educa-
tionis curâ,
multo magis*

Gemma nitet, quærit laudes, quærentibus inde
Spem facit; ipsâ tamen majorem gloria crescit
In cunulum, postquam artificis purgata labore,
Et scalpri vario facta est cælamine lævis.
Nascitur hoc Fato Procerum series quoque rerum;
Splendida non etenim parvum nascentis origo
Pondus habet decus omne Patrum usurpare suorum
Ingenuè fateor, sed adhuc in Principe natis
Gloria quærit iter diffundere nomen in orbem
Latiùs, ut virtus etiam cum corpore crescens
Consiliò & monitis divinis culta Lycæi
Præceptis morum superaret nomen avitum.

Ladisl. Kemeny de Gyerd monast. Nob.

*Cum primis
Disciplina-
râ præceptis
imbuendus
erit.*

MOS antiquus erat sub Fœdere seminis Abrâm
Præceptis pariter Domini formare Parentes
Natos, ritè suos in legibus, atque sigillis
Doctrinæ Fidei, lactens infantia legem
Ut sciat, hostis at obstupeat, vel fœdera discat
Nôsse Dei, ut metuant unum per sæcula Numen.

Simeon Kemeny de Gyerd monast. Nob.

Disciplina Patrum fuit hæc Fideique Speique
Custos, ac fomes Pietatis, Duxque salutis.
Iugiter exclamat, Fili, hæc ratione Salomon

Invitans

*Invitans
Doctrina
Fict, & c*

DIC
Q
Quæren
Non vid
Nam sec
Obvia c
Omnes
Hæc ha

QV
A
Cum C
Sub pec
Nam D
Proteri

PR
Pri
Legē p
Surgit
Hic R

Invitans hortatur eum exaudire Parentis
Doctrinam, Comes illa diu Custosque Fidelis
Fiet, & erudiet, porro exaltabit honore.

Georgius Nemes de Hidveg Nob.

DIC age? quæ Pietas fuerit mendica relictæ
Quæq? stipem parvam manibus prensasset egenis?
Quærentem panem justum, semenque piorum,
Non vidi, vidi hos multa comitante caterva:
Nam secum Pietas comites ducit sapientes,
Obvia currit enim prudentia ritè salutans,
Omnes virtutes famulæ sunt, sola nec unquam est.
Hæc habet & muros victrix, semperque triumphat.

Laurentius Viscki, C. C.

QVanquam res superent humanam robore mentem
At stupet hîc fortis placidus sopor alligat ipsum
Cum Clypeos ensesque Ducum Galeasque minaces
Sub pedibus videt infirmis hærerè Piorum,
Nam Divina Potentia colla tumentia fastu
Proterit, invalidique Deus rem perficit aptè.

Stephanus B. Jenei, C. C.

PRima sub occursum virtutis adorea surgit
Principis, imperii moderamen, ubi hoc pietate,
Lege piâ, stabiliq? iugo sancitur, & ordo
Surgit in obsequium, hoc sceptri est veri moderamen,
Hic Regis virtutis apex, hæc gloria sceptri

B

Spargi

*Quorum au-
xilium ad pie-
tatē forma-
ri palmariū.*

*Fructus au-
tem pietatis
in Principe
primus, mo-
deramen re-*

geminis per
aquis leges
& patrias.

Spargere per populos famam, æqui & pacis amore;
Non illum furibundæ acies, non toxica reddunt
Sollicitum strictus capiti non imminet ensis
Qui medium percurrit iter Pietate magistra.

Franciscus Matskási Nob.

Hinc est tuta Salus miseris, componere normam
Concordes inter Populos splendescere totis
Viribus, hinc omni potior jam Marte triumphus
Et nunquam moriturus honos, immensaquæ surget
Gloria; non alio se nomine cellius effert
Augusti supremus apex, atq; ardua virtus.
Quàm quod per Populos verâ Pietate volutus
Iura dat & Leges patrias per fœdera servat.

Ladislav Matskási Nob.

Hinc Numa Pompilius, sic mens excelsa Lycurgi
Adscribere Diis, sancti primordia iuris
Quo regere, & Patrios sunt orsi effingere mores
Ad decus & pulchrum niveæ virtutis amorem.

Michaël Tholdi Nob.

HIC est primus apex, hæc sunt primordia sceptri,
Pax, Pietas, Lex, Iura, Salus populi; decus omne
Pullulat hinc solius, hæc sunt Fundamina iuris.

Georgius Tholdi Nob.

Tunc vin-
cendi felici-

Arma vibrent alii, & florentes ære catervas
Certatim ducant, furiis stygialibus acti,

Sint

Sint aliis
Tu regere
Sat Patriæ
Religion
Mi Prince
Hæc tibi
Imponas
Fronde

NEU
OL
Unde pri
Regibus
Hic te et
Permove
Qui pietat
Pectora, s
Netrahat
Invidia, a
Sævus arm
Ambitus,

QVal
Ag
Illi indign
In transe
Viribus,

Sint aliis Iræ, sint tristia prælia cordi,
Tu regere Imperio, Populum Pater alme memento.
Sat Patriæ, Populoq; datum, fera pectora mulce
Relligione Dei, rorantes sanguine Campos
Mi Princeps siccâ, pietas te ducat ad illa.
Hæc tibi bella fient, his ensibus utere Princeps,
Imponas paci morem, gentemquæ tuorum
Froncenti fessam ramo velabis olivæ.

Stephanus Bethlen de Iktar. Nob.

NEU Patriam lasses cæco sub Marte gementem
O lux Imperii, Spes ô fidissima Dacûm.
Unde prius Sceptra accipere atque attollere Fasces
Regibus omen erat, tu Albanæ sis bonus ædi,
Hic te etiam veterum effigies exordine Regum
Permoveat, Patriæ Patrem, Dux te optime, siste,
Qui pietate gravis dictis mulceto tuorum
Pectora, sedatis placidam compone quietem
Nec trahat horrentes animos furor, ægraq; mentis
Invidia, atq; Parens odii metus, inde regendi
Sævus amor, ruptaq; vices, jurisquæ secundi
Ambitus, impatiens, studia & contraria vulgi.

Sigismundus Makrai de Szeplak. Nob.

QValis cum lectos per torva armenta juvencos
Agricola incurvo sociare affectat aratro,
Illi indignantes oneris tractamina tanti
In transversa trahunt, atq; æquis vincula laxant
Viribus, & vario confundunt limite sulcos.

Ista procul labes, procul hæc fortuna recedat
A nostris miseranda focis. Tege pace colonos
Extra Anni, solisq; vias, tua nomina dando.

Petrus Makrai de Széplak Nob.

*Accedit In-
ventio consi-
liorum, qui-
bus difficul-
tates prom-
ptè expediat
cum civium
bono.*

EST Pietas Consul melior, quâ Consule Regi
Nil grave, dùm Casus quantumlibet arduus instat,
Expedit, ambiguum & plebem mora nulla fatigat,
Nec sumptus vani fiunt Populi, non ostia frustra
Observat Domini, tristis nec visitat ædes.
O quale hoc quantumve bonum quæ gratia vulgo
Fit, non est ejus quod conciliaret amorem
Firmius in Regem, mage nec devinciet unquam.

Franciscus Horvát de Várad Nob.

*Et iustitia
sine sevitia,
unde securi-
tas Principis
& Libertas
Civium in
mutuum a-
morem co-
alescentium.*

SCilicet Imperium sacrati regula juris
Et pietatis amor, Regum tenuere beatum
Iustitiæ & Iuris sancto stant foedere Regna.
Hoc clypeus, secura bonis tutela salutis
Anchora, & est statio tuti placidissima portus,
Non ita Naclerus Puppim moderamine flectit,
Non legum dictata animos formidine poenæ
Sic trepidos terrent, quantum virtutis honore
Formantur, justi hoc præstat reverentia sceptri,
Esse suum Princeps nôrit non vota rogantùm
Despicere, accessum lachrymis concedere justis.
Nescia supplicibus mansuescere corda querelis,
Non Princeps Iustus, qualis feritate Lycaon
Possideat. Tenuis non vis elata Potentum

Oppri-

Opprimat, hoc æquis contēdat legibus; ergò
Dives inopsq; tibi nullo discrimine agatur.

Stephanus Töke M. Vá Sarahellyi, C. C.

Nostra per extremas toties pulsata procellas
Transylvana tuos toties pessumdata ferro:
Sic caput extulerit Tellus, sic sydera Pacem
Spondent, & Pacem auspiciis foelicibus orto
Principe, compositis promittunt secula bellis.

Gabriel Kendeffi de Malomviz Nob.

Fulcimenta Throni Princeps si forte requiras
Per mansura diu, & reverentia pace sequestra,
Utile consilium: pia facta colantur, habeto.
Una etenim pietas solio quem jure tremendo
Collocat, hinc firmam divina potentia sellam
Foedere promittit; quam nulla injuria damnat.
Intrepidum siquidem Regis diadematis unum
Est columnen Pietas, nullis metuenda ruinis.
Dirigit hic animos Regum, secretaque rerum
Explicat, & Populi temeraria facta revelat,
Ducit ad obsequium Pietas miti ordine Plebem
Mitigat atq; animum Regis, poenasque benigno
Contumulat vultu, stomachumq; recondit acerbum
Est comes in bellis Pietas, invicta severis,
Intrepidam ducens clypeato Marte phalangem,
In medias turmas duri Mavortis in armis,
Vnde redux Spoliis gaudet super ipsa superbis.

Stephanus Barothi, C. C.

*Hinc Solio
immortalis
tas.*

*Et conciliatio amoris
subditorum
per electionem liberam
[tutam viam] vocan-
tium Prin-
cipem ad
Sceptra.*

SIT modus in rebus moderata potentia durat
Flagitio quaesita sua cum mole fatiscit,
At si posteritas patriis dignatur Avorum
Imperiis in ferre pedes gressusve tenere
Majorum, regnat constanti jure, beata.
Hac sine nulla diu, quamvis immensa potestas
Stare valet, sed mole sua convulsa fatiscit.

Georgius Szalanczi de Csapo Nob.

IRrigat ut lectas imber latissimus herbas
Humoresq; bibit stillantes roscida Tellus:
Sic æquo sub Rege, pius justusq; virebit
Blanda; tranquillo floreunt otia mundo
Non peritura suos cœlo dum Luna meatus
Deseret & solito privabit lumine menses.
Inflexis orant illum cervicibus omnes
Qui sacrum diadema gerunt, Dominumq; potentem
Agnoscent, Famulaq; volunt se subdere gentes
Quotquot erunt; Reges nam cum Pietate perennant
Non durâ cervice sibi diademata gestant.
Perfidus Imperii Custos metus est, Pietate
Regna vigent solio Reges sistuntur Eburno.

Michael B. Jenci C. C.

*Quahodie
magna felicitas
Domus Appasiana
solum
Pietas fun-*

HIS redimta tenet virtutibus Appasiana
Sceptra Domus, dignata Deo supereminet usque
His confisa Deo nunquam confusa recessit
His Regni munimenta sui traduxit & auxit.
Si qua pios virtutis honos, laudisque corona

Dedicat

*Dedicat
Arborum
Spernit
Quippe
Sic tua la
Crescere
Invidia
Appasiana
Fama loc
Et Pietati*

H
*Qu
Cujus ut
Prospera
Iustitiae D*

H
*Imp
Axem hu
Prelsitq;
Pannone
Pratende
Dacia tu
Religio
Principis*

durat
estas
Csapo Na
Dedicat historia, memoriq; accomodat ævo.
Arbor ut intonsi quæ vertice confita montis
Spernit inulta minas flabrorum, ac turbinis attri;
Quippe solo, molisq; suæ stat viribus ingens:
Sic tua laus APAFI crescit nec laudibus ullis
Crescere jam potis est, nec vim furiasq; protervas
Invidiæ metuit, viget æternumque vigebit
Appafidum sublimis honos, nec pulsa recedet
Fama loco, dum sancta Fides, dum pectora tangent,
Et Pietatis amor, Pax te circumvehet alta.

Johannes Borosnyai. C. C.

otentem
es
ennant
HEC & Apafiadæ domui fortuna ministrat,
Quam Pietas fundat, solium Themis ipsa guber-
Cujus ut Aurora Imperii cum luce benignâ (nat:
Prospera cepit iter, ne sit quæ vespера vincat,
Iustitiæ DEUS efficias, Pietatis amore!

Stephanus Fekete, C. C.

enei C. C.
net usque
HOC Duce Pannonium pulsavit sydera nomen
Imperiiq; sui fines, ubi Coelifer Atlas
Axem humeris torquet, duxit Mavorte secundo
Prelsitq; immanes invicto milite gentes
Pannones, hâc ratione virentem pacis olivam
Prætendere manu: & tutam tenuere quietem.
Dacia tu Fatis melioribus uteris Hunnis
Religio siquidem tutatur pacis asylum,
Principis Apafii; Mayors hinc exulat: atque

*Que fece-
runt ne hoc re-
cederet Sce-
perum Bea-
ta Familia,
pietate, feli-
citate, justi-
tia, pax A-
passi Primi*

Aspe-

84.

PLAUSUS FESTIVUS

ad solennia inaugurationis...

MICHAELIS APAFI II ...

RMK. I. 1320/a

Kolozsvár, 1684

Ecce conciliatio amoris subditorum per electionem liberam [tutam viam] vocantium Principem ad Sceptrum.

SIT modus in rebus moderata potentia durat
Flagitio quæsitæ suâ cum mole fatiscit,
At si posteritas patriis dignatur Avorum
Imperiis in ferre pedes gressusve tenere
Majorum, regnat constanti jure, beata.
Hac sine nulla diu, quamvis immensa potestas
Stare valet, sed mole suâ convulsa fatiscit.

Georgius Szalanczi de Csapo Nob.

IRrigat ut lectas imber lætissimus herbas
Humoresq; bibit stillantes roscida Tellus:
Sic æquo sub Rege, pius justusq; virebit
Blanda; tranquillo floreunt otia mundo
Non peritura suos cœlo dùm Luna meatus
Deseret & solito privabit lumine menses.
Inflexis orant illum cervicibus omnes
Qui sacrum diadema gerunt, Dominumq; potentem
Agnoscent, Famulæq; volunt se subdere gentes
Quotquot erunt; Reges nam cum Pietate perennant
Non durâ cervice sibi diademata gestant.
Perfidus Imperii Custos metus est, Pietate
Regna vigent solio Reges sistuntur Eburno.

Michael B. Jenci C. C.

Quæhodie magna felicitas Domus Appasia, cui soli pietas fun-

HIS redimta tenet virtutibus Appasiana
Sceptra Domus, dignata Deo supereminet usque
His confisa Deo nunquam confusa recessit
His Regni munimenta sui traduxit & auxit.
Si qua pios virtutis honos, laudisque corona

Dedicat

Dedicat historię, memoriq; accomodat ævo;
Arbor ut intonsi quæ vertice consita montis
Spernit inulta minas flabrorum, ac turbinis attri;
Quippe solo, molisq; suæ stat viribus ingens:
Sic tua laus **APAFI** crescit nec laudibus ullis
Crescere jam potis est, nec vim furiasq; protervas
Invidiæ metuit, viget æternumque vigebit
Appasidum sublimis honos, nec pulsa recedet
Fama loco, dum sancta Fides, dum pectora tangent,
Et Pietatis amor, Pax te circumvehet alta.

Johannes Borosnyai. C. C.

HEC & Apasiadæ domui fortuna ministrat,
Quam Pietas fundat, solium Themis ipla guber-
Cujus ut Aurora Imperii cum luce benigna (nat;
Prospera cepit iter, ne sit quæ vespere vincat,
Iustitiæ DEUS efficias, Pietatis amore!

Stephanus Fekete, C. C.

HOC Duce Pannonium pulsavit sydera nomen
Imperiūq; sui fines, ubi Coelifer Atlas
Axem humeris torquet, duxit Mavorte secundo
Prelsitq; immanes invicto milite gentes
Pannonēs, hāc ratione virentem pacis olivam
Prætendēre manu: & tutam tenuēre quietem.
Dacia tu Fatis melioribus uteris Hunnis
Religio siquidem tutatur pacis asylum,
Principis Apasii; Mayors hinc exulat: atque

*Quæ fece-
rūt ne hoc re-
cederet Sce-
ptum Bea-
ta Familia,
pietate, feli-
citate, iusti-
tia. pax A-
passi Præmis*

Aspe-

Aspera Divinis mitescunt secula votis
Quando Patri, qui spirat adhuc conceditur Hæres.
Sigismundus Szölösi de Hosz/zu Aszo. Nob.

Macte animis & Chare tuis Cœlestibus Heros
Qui laceros Dacum nutris pietate Penates
Non vires, non arma magis, legumve potestas
Religione valent, mundum terrore subactum
Hæc regit, & duras flectit moderamine gentes,
Hoc Fidei clypeo *Princeps Celsissime* tecto.
En tibi felices ostendunt Numina cursus
Cum videas *Natum* cingi diademate *Regum*.

Volphangus Czafalvi, C. C.

*Felix Tu
quæq; Deside
riorum ger-
men Apasi
Secunde, ta-
to Patre Pio
Iusto, Feli-
ci, cuius vir
tutes, in te-
nera etate
Tibi hanc
Laurum
meruerunt.*

Virtutum Comes alter ubi es? vestigia Patris
Qui lequeris, Princeps Apasite quæro Secunde
Te laus alma vocat, virtus te quærit, ad esto,
Fœlicem qui-vis pleno te gutture clamat,
Et bene: nam virtus in te Pietasq; paterna
Eminet, Ex radice bonâ tu surculus ille es,
In quo tota quies, Fiducia, spesque recumbit
Nostra; caput regni es, populi pax te penes adstat.
En sceptrô Regni Pietas provisa salutatur!
En connata tibi miranda modestia Patris
Dat Solium, gestus Thronum, Clementia Regnum!
Hoc benè. Te decuit meruisti, Principe dignum.
Te teneræ vires, te mustea censuit ætas.

Caspar Páricz Pápai. C. C.
Cur

CUR tot bellorum Reges incendia miscēt
Ut validum toto vacuarent robore Regnum?
Cur tam sævus amor ferri, præcordia rodit
Ut magni Cælorum alberent olisibus agri?
Hos animi damnet Rex quisquis motus iniquos
Et Pietate suis gravis imperitare studebit,
Esse velitq; suos justos, veri q; tenaces.
Hic Soli Regalis honos fortisq; Columna
Sic sine præcipiti, Martis, cæcoq; tumultu
Assurgens terris animos æqvabit olympo.
Audiet his clarum rapidi utraq; ripa Tybisci
Et compescetur violentus fluctibus Ister,
Imperium sine fine geret, numenq; vigebit
Postquam Cœlesti gaudebit sede locatus.

Johannes Hoffbushalusi, C.C.

VT bonus in puppi clavum tenet & regit idem
Navita, turbantes Hyadas post terga relinquit,
Incolumelque viros patrias perducit ad oras.
Navita Princeps est retinens prudenter habenas
Imperii, laxum non sceptrum corruat omne
Virtutis custos Regnum ditione tenebit,
Hâc comite infestos audax prorumpit in hostes,
Et redit insignis superato victor ab hoste,
Tela ferat, violenta phalanx, pia turba retorquet,
Nobilis illustri Regi victoria cedit.

Michael Hegyesi de Boros Jenő, Nob.

EXulta Michaël Patriis insignibus aucte,
Hujus & Imperii te cura remordeat illa.

C

Qua

Quâ Patris augusti vestigia sancta sequaris
Te colat insignem, hæc arvis pulcherrima sedes
Dacorum, Patrias Leges servare paratum
Te Pater Apafius, qua sol utrumque recurrens
Aspicit Oceanum, Notus Fama, excitet actis

Stephanus Katona, Nob.

PROMISCUA SED PROVISA MU-
SARUM VOTA.

HOc nomen, Laudesque istas jam nulla filebunt
Secula, nemo istos Mars anticipabit honores
Dum vehat istæ aquas; Maris dum volvet harenas,
Solis ad occasum volvetur Solis ab ortu,
Et virtute viros vincas Heroas & omnes,
Acacides dextrâ, ingenio tibi cedat *Ulysses*,
Mente *Solon*, *Brutus* studio æqui, *Dædalus* arte,
Viribus *Alcides*, *Aenas* laude, *Camillus*
Armis vindicibus, *Cato* moribus, ore *Pericles*,
Tu *Pylios* numerato dies & *Nestoris* Annos.
Exuviasque breves in sera reponito busta.

Ladislaus Fekete, Nob.

Votum ex 1 Sam. 25: 29.

INsurgant quamvis sitientes sanguinis hostes:
Attendant penetrare focos, Patriosque Penates,
Nonne cadent subter te conservante Iehova?
Surgat homo quærens Animam, vitamque subinde
Sica tuam, fabricando necem, sitiendo cruorem;
Ut tamen intrepide fas est residere sub Arce

Sic dextrâ Domini vita in concussa manebit,
Fasciculo siquidem divino Numine texto
Viventum sortita sinum portabitur Aura
Aethereum cunctis ducentibus aëra ducet.

Stephanus Szécsi, Nob.

SEde Sionis opem feret Auxiliator Iova
Viscera sæva tuæ poterunt penetrare sagittæ
Hostis, & infensum ferient cor, cur & taque sternerent,
Vita equidem quassata malis inimica secundis
In lachrymas & busta ruet, gyroque rotata
Ac velut athereos findens cum flammea transsit
Lux campos: sic dextra Dei evibrabit eorum
Impositamque cavo fundæ cum sanguine vitam
Fundet ad interitum: fugient sine lumine ad umbram.

Andorjás Ajtai, Collegii Civis.

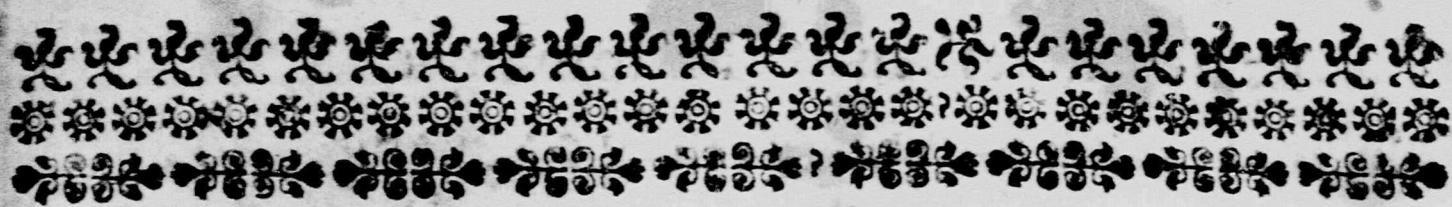
*Psalmi XX. in Gallica nota nu-
merisq; Parodia.*

Flectat tuis Iehova votis
Aures die mali.
Servet benignior periclis
Deus Iahakobi:
Tibi exeat cello Sionis
Amica dextra Regi,
Effulgat vultus serenis
Phœbis Dei supremi,
In pulveres dein resolvat
Quas victimas cædis,

Araſque fumantes adurat
Cœleſtis ignis vis
Cordi quod eſt Numen refundat
Fatis Tuo Secundis
Vis conſilii tuiq; creſcat
Cum laudibus cupitis
Redde o ! Deus noſtra ut Benigno
Vexilla te Duce
Tollantur, & noſtrum Tryumpho
Nomen cluat bene.
Io canentes. Te Auspicato
Regi, Deum valore
Tuo adfuturum, protegendo
Ejus Thronum Paterne.
Nos currubus ſpem nullam equiſque
Adſcribimus: verum
Spes acquieſcit noſtra tutè
Cœli & ſoli in Deum
Hos, caſus expectat nefandè
Infandum ! agens ad imum ;
Nos ſtabimus perenniore
In omne talo ſæclum.
Adſis Deus ! firmaque Regem
Fideliter nobis
Opem ad ferendum fac potentem
In fluctibus malis.

Caspar Enyedi, C. C.

AZ

AZ DEAK VERSEKNEK MAGYAR
SUMMAJA.

Ræsus néma fia keserűlvén Attyát (gyát,
Midőn a' Vitéznek nyakán látná kard-
C Meg-nyitá szóllani nem szokott ajakát,
Rab Attyának dólga hozá-meg a' szavát.

Szomorú felelem ha szólni taníthat,
Bizodalom s' öröm méltábban szólthat,
A' felelem erőt, bölást és vért fogyat,
Ellenben az öröm építhet s' újíthat.

Ha az örülőkkel mások-is örülnek,
Ha, a' kit szeretnek, edgy nevet említnek,
Musák kormányai minden nagy örömnek,
Hogy ne vennék hasznát nyelvek s' elméjeknek.

A' szomorúakat hogy ha emlegettyük,
Felejtteni méltók, mégis nem temettyük :
Illőbb ha azokat szónkal ékesgettyük,
Mellyekkel vidulunk s' örömünket gyűjtjük.

Magában-is csak szép a' drága kővecske,
De ha arány közzé foglalod, szebbecske,
Mindgyárt nevededik árrával szépsége,
Kettős ékessége, kettős kelletése.

Igy a' Fejedelmi ágy, s' abból születése,
A' Fejedelmi rajnak valóba szép dísz,
De ha tovább szűli jó neveltetése,
Szem látomást épül, mind szebb s' mind jobb velle.

Ez neveltetésben az Tudomány első,
Melyre szokják mindgyárt még az gyenge idő,
A' mit elmében raksz, ollyat vehet elő,
Arany mives láda, mind izemét kosár ő.

Fejedelmi magzat hát Tudománnyal nőjön,
Tudománnak tárful a' kegyesség jőjön,
Isten itt az első, Istenen kezdődgyön,
Kinek Istene van, mindene van bővön.

Szegény külsőképpen kegyesség formája,
De nem vallya kárát valaki szolgálya,
Nem csépel ez szerűnn fenki szalmájába,
Aranyon kívül is gazdag a' bányája.

A' kegyes Fejdelem birodalma csendes,
Minden zápor nélkül elő meneteles,
Kákán göcsöt, s' gáncsot mindenben nem keres,
Hazája törvénye néki elégséges,

A' kegyes Fejdelem fegyvere nem véres,
Még-is ellenségin könnyen győzedelmes,
Akar mely tanácsis ellene nem nyertes,
Magát rontya velle, mert Isten itt peres,

Folyton foly mint a' viz ennek itilete,
Mint a' siros eső, ugy csepeg a' népre,
Isten itt az tanács nincs oly terhes ügye,
Országa népének, hogy könnyen ne fejtse.

Tanácsát követi szép köz igazsága,
Mellyel személyének épül bátorsága,
Népének pediglen terjed szabadsága,
Igy leszsz szeretettel jó főnek jó tagja.

Igy örökösödik a' királyi pálcza,
Mert ezt látván a' nép edgy szível kiáltja,
Ez hazát urallyuk, Urunk ennek fia,
Attya után fiát jó kedvünk akarja.

Ez ma boldogsága APAFI MIHALYNAK,
Huszban és háromban mikoron járnának,
Eszendei rajunk uralkodásának,
Nem sok serkentése volt népe álmának,

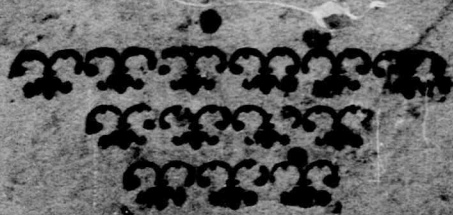
Kegyességgel ültél Fejedelmi székedben,
Igasság pálczája, mely vólt te kezdedben,
Örözt, hogy ne lenne hiba te fényedben,
Ne késérne sirva senki seregdedben.

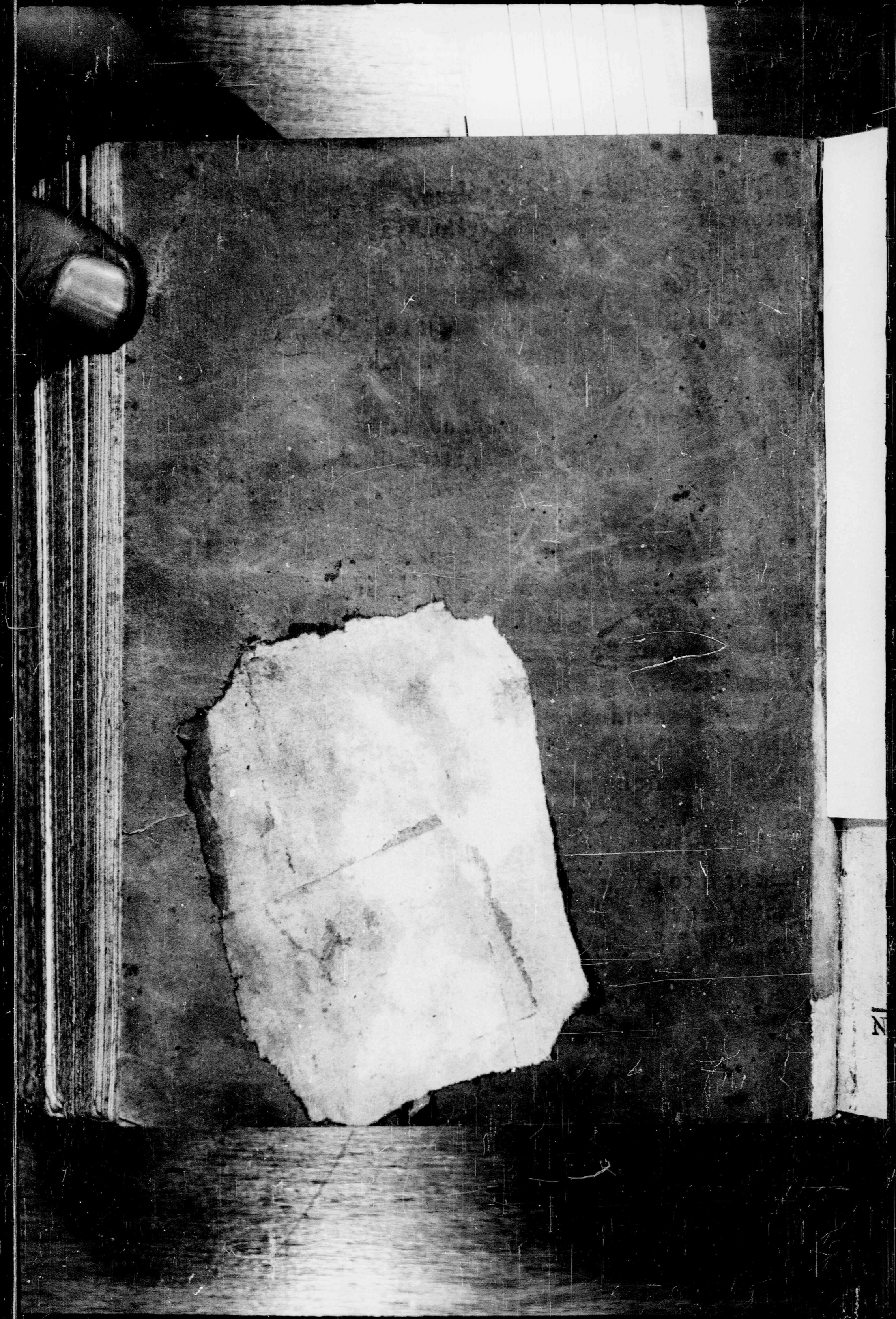
Ez hozá házadhoz az második pálczát,
Mely meg-szurta sokszor sok kapdoso markát,
Nem illetett ez mást, hanem Attya Fiát,
APAFI MIHALYNAK vére s' nem mását.

Fényes szüleidnek szíve kívánja,
Boldog vagy Fejedelmi zöldellő ágacska,
Szüleidnek szeme hogy ízékedet lássa,
Még itt ez életben, ez vala csak hátra.

Elly azért ki meczzett Atyád ábrázattya,
Látsék benned java mint pecsét viaszba,
Változások nélkül láss vénséget jóba,
Erj még illy örömet, millyent Szüleid ma.

P. P. F.

PLAUSUS FESTIVUS

ad solennia inaugurationis...

MICHAELIS APAFI II...

VÈGE